Р Е Ш Е Н И Е
№ 3180

гр. София, 13.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 40 състав,** в публично заседание на 10.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **1475** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.50 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/.
Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № 529/25.10.2013г. на Председателя на Патентно ведомство /ПВ/, в частта, в която на основание чл.46, ал.4 ЗМГО е отхвърлено искането за отменяне на регистрацията на марка с рег.№ 39135 „P. F.“ за стоките от клас 3: козметични средства и препарати, предназначени за зъбите; средства за почистване, блясък и избелване на зъбите; пасти за зъби; хигиенни средства за зъби; и клас 5: лечебни и профилактични пасти за зъби.
На първо място жалбоподателят оспорва представителната власт и легитимността на лицата, депозирали възражението и доказателствата за използване на марката, тъй като от 21.02.2012г. [фирма] се намира в производство по несъстоятелност и съответно дружеството е с променено наименование – [фирма] – несъстоятелност, поради което намира, че не е налице идентичност между [фирма] и [фирма] – несъстоятелност. На следващо място се посочва, че искането е депозирано на 12.12.2012г., предвид което на основание чл.19 ЗМГО процесния период се определя от 12.12.2007г. до 12.12.2012г. и всички доказателства извън този период са ирелевантни за случая. Доказателствата за използване на марката от ПВ били неприложими, налице били пропуски, неправилно тълкуване на факти и на възраженията на жалбоподателя по тях. Представените и приети в административното производство доказателства не доказвали по недвусмислен начин използването на процесната марка, тъй като не съдържали словните и фигуративни елементи от

нейната регистрация, предвид и което не водели до заключение, че през релевантния период 12.12.2007-12.12.2012г. процесната марка е била реално използвана за регистрираните продукти от класове 3, 5 и 21.
В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.А. по съображенията, изложени в нея и в писмени бележки по съществото на спора.
Ответникът по оспорването – Председателят на ПВ, чрез юрк.И., моли да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна по съображения, изложени в писмени бележки по съществото на спора. Според ответника възраженията на жалбоподателя срещу легитимацията на [фирма] са неоснователни, тъй като дружеството, макар и в несъстоятелност, съществува в правния мир до заличаването му от съда. Поддържа, че обратно на възраженията в жалбата, по преписката били събрани достатъчно доказателства, установяващи използване на марката за продуктите от класовете, за които е отказана отмяна на регистрацията. Претендира юрисконсултско възнаграждение.
Заинтересованата страна – [фирма], чрез адв.К. моли да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна по съображения, изложени в отговора по жалбата и в писмени бележки по съществото на спора. Претендира разноски по представения списък.
Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие по делото и не изразява становище за законосъобразността на оспорения административен акт.
Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:
Процесната марка рег. № 39135 „P. F.“, комбинирана, е заявена на 24.02.2000г., регистрирана е на 14.12.2000г. за стоки от класове 3, 5 и 21 от Международната класификация на стоките и услугите /МКСУ/, с притежател [фирма] и срок на действие на регистрацията на марката до 24.02.2020г.
На 16.07.2013 г. в Държавния регистър на марките е вписано прехвърляне на правото върху марката с рег. № 39135 на [фирма].
Административното производство е образувано по постъпило на 12.12.2012г. искане с вх. № 69-00-2886 от [фирма], на основание чл.25, ал.1, т.1 във вр. с чл.19, ал.1 ЗМГО за отмяна на регистрацията на марка с рег. № 39135 „P. F.“, комбинирана, в нейната цялост.
Със заповед № 18/10.01.2013г. на председателя на ПВ е назначен състав за разглеждане на искането за отменяне на регистрацията на процесната марка, който да изготви становище за решението по искането.
Съгласно чл.46, ал.1 ЗМГО, вторият екземпляр от искането е изпратен на притежателя на процесната марка чрез неговия представител по индустриална собственост, като на 18.04.2013г., са представени възражение и доказателства за нейното използване за периода 2008-2012г. - фактури, уведомителни писма, изображения на стоки и техните опаковки и извлечение от съдебно решение за обявяване в несъстоятелност и прекратяване дейността на маркопритежателя [фирма]. Като допълнителен аргумент за неоснователност на искането за отмяна е посочено наличието на основателна причина за неизползване на марката съгласно чл.19, ал.1 ЗМГО, а именно прекратяването на дейността на [фирма] от съда по несъстоятелността.
Със заповед № 470/24.04.2013г. на председателя на ПВ е отменена предходната заповед за назначаване на състав на отдел „Спорове“, който да разгледа искането на

молителя и е назначен нов състав, който да изготви становище за решението.
В съответствие с разпоредбата на чл.46, ал.2 ЗМГО възражението и приложените доказателства са изпратени на молителя, като в определения едномесечен срок становище от [фирма] не е постъпило.
Искането е разгледано от назначения със заповед № 470/24.04.2013г. на председателя на ПВ, състав на отдел „Спорове“, който в своето становище е дал заключение за частичната му основателност, предвид което на основание чл.46, ал.4 ЗМГО да се отхвърли искането за отменяне на регистрацията на марката за стоките от клас 3 – козметични средства и препарати, предназначени за зъбите; средства за почистване, за блясък и избелване на зъбите; пасти за зъби; хигиенни средства за зъби и клас 5 – лечебни и профилактични пасти за зъби и на основание чл.46, ал.5 ЗМГО да се отмени регистрацията на марката за останалите стоки от клас 3 избелващи препарати и други субстанции за пране; препарати за почистване, полиране, обезмасляване и шлифоване; парфюмерия; козметика; дезодоранти; лосиони; парфюми; одеколони; тоалетни води; сапуни; шампоани; пяна и соли за вана; балсами; гелове; кремове; козметични пудри; средства за гримиране и разкрасяване; лак за нокти; препарати за поддържане на ноктите; червила; моливи за очи и уста; руж; сенки за очи; средства и препарати за почистване на кожата и за сваляне на грима; боя и други средства за промяна на цвета на косата; лак за коса; пяна за коса; подхранващи препарати за кожата и косата; водороден прекис за козметични цели; депилатоари; средства против изпотяване; тоалетни млека и масла; козметични плажни препарати; козметични средства и препарати, предназначени за лицето, ръцете, тялото, косата, устата; прахове за зъби; води за уста; хигиенни средства за тяло, коса, уста; средства за и след бръснене; козметични несесери; козметични препарати за баня; етерични масла; растителни екстракти; биологичноактивни вещества; клас 5: фармацевтични, медицински и хигиенни препарати; антисептични, противобактериални, противовъзпалителни, противогъбични разтвори, мехлеми, кремове, гелове, сапуни; дезинфекционни средства; лечебни и подхранващи колоидни емулсии; лечебни сапуни; материали за пломбиране на зъби и за зъбни отпечатъци; лечебни пудри; лечебни шампоани; ароматизиращи и лечебни соли; препарати лечебен ефект за зъболекарски цели; лосиони за медицински цели; фармацевтични и химически препарати и средства, предназначени за тялото, косата, кожата, зъбите и устната кухина; фармацевтични мехлеми; препарати против изгаряния, включително слънчеви изгаряния; препарати за лечение на мехури и обриви по кожата и устата; и клас 21: четки за зъби;, четки за боядисване, за бръснене, за коса, за вежди, за нокти; флакони, буркани, шишенца за парфюмерийни и козметични цели, тоалетни принадлежности, тоалетни чанти, за които е регистрирана, считано от 12.12.2007г.
Мотивите на състава от отдел „Спорове“ са, че към релевантния период от 12.12.2007г. до 12.12.2012г., въз основа на представени четири фактури и писма на търговци, сочещи количества продажби, знакът „Р.“ е използван за означение на стоки – пасти за зъби, както с хигиенно и естетическо, така и с медицинско предназначение, с оглед което е доказано реалното използване на марката за конкретните стоки – паста за зъби, и за общите категории от регистрацията, които ги включват, в съответствие с основната функция на марката да гарантира произхода на стоките, за които е регистрирана. Поради обстоятелството, че търговските сделки попадат в релевантния период е прието, че използването на марката не е било преустановено за непрекъснат период от пет години, съгласно изискването на чл.19, ал.1 ЗМГО. За останалите стоки

от класове 3 и 5 и всички от клас 21, с оглед това, че маркопритежателят не е представил доказателства за използването на марката, е прието, че искането за отмяната на марката е основателно.
Становището на отдел „Спорове“ е възприето изцяло в оспореното решение на Председателя на ПВ, с което на основание чл.46, ал.4, 5 и 6 ЗМГО е отхвърлено искането на [фирма] за отменяне на регистрацията на марка с рег.№ 39135 „P. F.“ за стоките от клас 3: козметични средства и препарати, предназначени за зъбите; средства за почистване, блясък и избелване на зъбите; пасти за зъби; хигиенни средства за зъби; и клас 5: лечебни и профилактични пасти за зъби и е отменена регистрацията на марката за останалите стоки от клас 3 и 5 и всички стоки от клас 21.
Оспореният акт е съобщен на молителя чрез представителя по индустриалната собственост на 11.11.2013г., видно от протокол за съобщаване на л.17 от делото. Жалбата срещу него е подадена директно в съда на 27.01.2013г.
Предвид така установените факти, съдът обосновава следните изводи:
Жалбата е допустима като подадена в законоустановения срок, срещу акт, подлежащ на оспорване по съдебен ред, от активно легитимирана да го оспори страна и при наличие на правен интерес.
Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:
Като извърши цялостна проверка на административния акт, съгласно чл.168, ал.1 АПК на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема, че същият е издаден от компетентен административен орган, в установената форма, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и правилно приложение на материалния закон.
Компетентността на административния орган произтича от разпоредбата на чл.46, ал.6 ЗМГО, съгласно която решенията по ал.1, 4 и 5 се вземат от председателя на ПВ или оправомощен от него заместник-председател.
Актът е в писмена форма, посочени са фактическите и правните основания за издаването му.
Спазен е процесуалният ред, установен в чл.42-46 ЗМГО за разглеждане на подаденото искане за отменяне на процесната марка.
Спорен между страните е въпросът за интерпретацията на фактите по случая и приложението на материалния закон спрямо тях.
Съгласно чл.25, ал.1, т.1 ЗМГО, на основание на която разпоредба е заявено искането, регистрацията на марка се отменя по искане на всяко лице, когато марката не е била използвана съгласно чл.19 - когато в срок пет години от датата на регистрацията притежателят не е започнал реално да използва марката на територията на Република Б. във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, или използването е било преустановено за непрекъснат период от пет години, ако не съществува основателна причина за неизползването.
До датата на подаване на искането – 12.12.2012г., са изминали повече от пет години от датата на регистрацията на марката /14.12.2000г./, с оглед което е налице едната от изискващите се предпоставки по чл.19 ЗМГО, като при правилно приложение на закона ответникът е определил релевантния период за доказване на използване на марката от 12.12.2007г. до 12.12.2012г.
Реално ползване на марката по см. на закона, се счита използване в търговската дейност чрез поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки; предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, или

съхраняването им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак; вносът или износът на стоките с този знак; използването на знака в търговски книжа и в реклами /чл.13, ал.2 ЗМГО/, както и използването на марката от притежателя й във вид, който не се различава съществено от вида, в който марката е била регистрирана и поставянето на марката върху стоките или върху тяхната опаковка в Република Б., независимо от това, че са предназначени само за износ – чл.19, ал.2 ЗМГО.

Марката трябва да бъде използвана във връзка с нейната основна функция, а именно, да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица. Реалното използване на марката е използване с цел да идентифицира произхода на стоките или услугите, за които е регистрирана, като създава и запазва пазарен сектор за тези стоки/услуги. Доказателствата трябва да показват използване на марката за стоките/услугите, за които е регистрирана, преди датата на подаване на искането за отменяне регистрацията на марката. Когато се преценява дали използването е реално, трябва да се отчитат всички факти и обстоятелства, за да се прецени дали е оправдано запазването на марката, а именно дали използването създава или запазва пазарен сектор на стоките/услугите, означени с нея.

В случая преценката следва да се извърши въз основа на представените от маркопритежателя доказателства с цел да се установи дали марката с рег. № 39135 „P. F.“ е реално използвана за стоките, за които е регистрирана на територията на Република Б. по смисъла на чл.19 ЗМГО в релевантния петгодишен период от 12.12.2007г. до 12.12.2012г.

Съдът не споделя възраженията на жалбоподателя, относно легитимацията на [фирма] в административното производство. Макар и в производство по несъстоятелност, дружеството съществува като правен субект до заличаването му от съда, по арг. от разпоредбата на чл.735 от Търговския закон. Обстоятелството, че дружеството е в производство по несъстоятелност се установява, както от документите по преписката, така и от публичния търговски регистър, т.е. то е било известно не само на административния орган, но и на третите лица. В ЗМГО не е предвидена процедура за служебно вписване на промяна на обстоятелства относно марките, а и несъстоятелността не е сред обстоятелствата, подлежащи на вписване, съгласно чл.5, чл. 21-22в ЗМГО. Представител на [фирма] - в несъстоятелност, включително в конкретното производство, е бил синдикът, съгласно чл.658 ТЗ. С решение, приложено по делото, влязло в сила на 05.05.2011г., Пловдивският апелативен съд е обявил [фирма] в несъстоятелност. На 07.11.2011 г. синдикът на [фирма] - в несъстоятелност е упълномощил адвокатско дружество „П., М. и партньори“ да представлява дружеството по отношение на марките му във всички съдебни и административни процедури, като изрично е предвидено, че адвокатското дружество има право да преупълномощава трети лица с правата по пълномощното. На 18.11.2011г. адвокатското дружество „П., М. и партньори“ преупълномощава адв. Й. П., представител по индустриална собственост, с правата по пълномощното. Ето защо, оплакването на жалбоподателя за липса на представителна власт на представителя П. относно извършените от него действия в административното производство, е неоснователно.

На следващо място, жалбоподателят твърди, че процесната марка не е включена в масата на несъстоятелността, тъй като такова обстоятелство не е вписано в държавния регистър на марките, съответно, дружеството-притежател на марката се разпорежда с

имущество, което не е включено в масата на несъстоятелността. Съгласно чл.22в, ал.1 ЗМГО, правото върху марката се включва в масата на несъстоятелността при образувано производство по несъстоятелност на нейния притежател, тоест ex lege, видно и от чл.614, ал.1, т.1 ТЗ. Обстоятелството, че марката е включена в масата на несъстоятелността се извежда от публично известния факт /оповестен чрез търговския регистър съгласно чл.622 ТЗ/, че дружеството-притежател е в производство по несъстоятелност. Включването на марката в масата на несъстоятелността в държавния регистър на марките не е било вписано по реда на чл.22в, ал.2 ЗМГО по време на административното производство, защото не е било поискано от оправомощените лица. Въпреки това, въпросното обстоятелство е било известно на третите лица и без вписване по чл.22в, ал.2 ЗМГО, съответно е постигната целта на разпоредбата.

В хода на административното производство от [фирма] е направено твърдение за използване на марката в релевантния период чрез поставяне на знака върху стоки и техните опаковки, поставяне на знака върху стоки във връзка с продажбата им, внос, износ и в търговските книжа и реклами. Правилно е прието в оспорения акт, че към релевантния период от 12.12.2007г. до 12.12.2012г. се отнасят представените четири фактури за продажба на стоки, идентифицирани като „P. супер почистваща - 100 ml – P“, „P. анти пародонтоза - 100 ml – P“, „P. N. T. - 100 ml – P“, „P. N. H. - 100ml – P“, „P. N. W. - 100 ml – P“, „P. N. P. - 100ml“, „P. класик 50 ml – P“. Три от фактурите са с доставчик [фирма], а сделките са за износ за У., П., Л.. Сделките се отнасят за около 42 400 бр. от посочените стоки. Една сделка е между трети лица за 100 бр. пасти за зъби „P. C. 50ml“. Фактурите са съответно от 15.06.2010г. /л.47-48/, от 18.02.2010г. /л.44-45/, от 05.03.2008г. /42-43/ и от 25.02.2010г. /л.46/, предвид което неоснователно се явява и възражението, че доказателствата са извън относимия период и са ирелевантни за преценката за реално използване на марката.

Относими доказателства са и представените пет писма от търговци /л.49-54/, че през периода 01.12.2008г. - 01.12.2010г. са продавали P. /паста за зъби/ на [фирма].

Съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя за липса на реквизити в приетите фактури за износ, тъй като те съдържат изискуемите реквизити по чл.7, ал.1 от Закона за счетоводството /ЗСч/, в редакцията му към момента на съставянето им. В жалбата не се съдържат твърдения, че документираните във фактурите сделки не са отразени вярно или че са фиктивни. Обратно на твърденията на жалбоподателя, за доказване на сделките, отразени във фактурите не са необходими допълнителни документи, като сертификати от X. или поръчки на получателя по фактурите и т.н. По аргумент от чл. 7, ал. 2 и 3 ЗСч се приема, че е налице документална обоснованост на фактурите, когато те съдържат изискуемите по чл.7, ал.1 ЗСч реквизити, както е в случая. Освен това, следва да бъде отбелязано, че представените по преписката фактури не са оспорени от жалбоподателя в хода на административното производство, предвид дадената му възможност по чл.46, ал.2 ЗМГО, нито в хода на съдебното производство. Износът на стоки е призната форма на използване на марката в търговската дейност по смисъла на чл.13, ал.2, т. 3 във вр. с чл.19, ал.2 ЗМГО и не е необходимо притежателят да доказва рекламиране на стоки с марката, за да е налице

реално използване на същата. Относно фактурата между трети лица, не е от значение, че продавачът не е собственик на процесната марка, доколкото стоките с марката са предмет на сделка на пазара по смисъла на чл.15, ал.1 ЗМГО. Предвид това, представените фактури са доказателство, годно да послужи за преценка за използване на марката в релевантния петгодишен период.

От описанията на стоките във фактурите и от писмата е видно, че знакът „P.“ е използван за означаване на стоки - пасти за зъби, както с хигиенно и естетическо, така и с медицинско предназначение. Фактурите и писмата показват, че с процесната марка се предлага гама от такива продукти. Те попадат в категориите, както на козметичните продукти от клас 3 - козметични средства и препарати, предназначени за зъбите; средства за почистване, блясък и избелване на зъбите; пасти за зъби; хигиенни средства за зъби, така и на медицинските препарати от клас 5 - лечебни и профилактични пасти за зъби, за които марката е регистрирана. Пастата за зъби е естетически продукт, тъй като освен, че премахва микробите, освобождава зъбният емайл от наслоявания от храна и петна и възвръща белия му цвят, тоест възстановява и поддържа красотата на зъбите, а в случая с марката са продавани и избелващи пасти за зъби. Относно твърдението, че знакът „P.“ не е използван за медицинско предназначение, същото е неоснователно. Предназначението на стоките се преценява с оглед на потребностите, които те задоволяват. Приетите доказателства свидетелстват за продадено количество от 5050 бр. пасти за зъби „P. анти пародонтоза“ и „P. neo propolis“ с прополис, който има антибактериално действие и лекува и заздравява венците. Така посочени, характеристиките на продуктите „анти пародонтоза“ и „propolis“ свидетелстват за лечебно и профилактично действие на пастите за зъби.

Правилно е прието в обжалваното решение, че процесната марка е използвана във вид, който не се различава от вида, в който е регистрирана. Част от приложените с административната преписка снимки показват, че елементът „P.“ е поставян в релевантния период на туби за пасти за зъби и опаковките им, във вида, в който е регистриран, а асортиментът на стоките от снимките се включва в този от фактурите.

Процесната марка с рег. № 39135 е комбинирана и представлява словния елемент „P.“, изписан със стандартен удебелен шрифт и двоен контур, разположен централно. Под него в дясно с по-малки букви в ръкописен шрифт е изписано „F.“. Под елемента „P.“ в ляво е разположен образен елемент, представляващ стилизирано изображение на част от изстискана паста за зъби. Образният елемент е чисто декоративен и лишен от отличителен характер по отношение на стоката „паста за зъби“. Елементът „F.“ е изписан с обичаен ръкописен шрифт и е описателен за стоките на марката, указващ, че съдържат флуор, а мястото му в знака е второстепенно. В светлината на описателното съдържание на този елемент следва, че той не е отличителен. Поради това липсата /непосочването/ на образния елемент и на словния елемент „F.“, не променя отличителния характер на марката що се отнася до пастите за зъби. Съществен и доминиращ елемент в знака е думата „P.“, като в представените фактури освен елемента „P.“ присъстват и добавки като

„супер почистваща“, „neo“, „herbal“ и други подобни, които насочват към допълнителни характеристики на стоките и са лишени от отличителност. Ето защо вариантът на изписване на марката в представените документи се отличава минимално и несъществено от марката, така, както е регистрирана, и не променя отличителния й характер.

Твърдението на жалбоподателя, че марката трябва да е използвана единствено във вида, в който е регистрирана, е неоснователно. Разпоредбата на чл.19, ал.2 ЗМГО гласи, че за реално използване на марката се счита и използването от притежателя й във вид, който не се различава съществено от вида, в който тя е била регистрирана. Целта на разпоредбата е да се позволи на притежателя на марката да използва варианти на същата, които без да променят отличителния й характер, да му позволят по-добре да я адаптира към особеностите на рекламата и пазарната реализация на стоките, обект на закрила на марката.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че не е налице реално използване на марката за стоките паста за зъби, тъй като представените доказателства за пет годишен период наброявали единствено 4 бр. фактури, 5 бр. уведомителни писма и фотографии, които са неясни, а 42500 бр. пасти били твърде малко количество.

При определяне на реалното използване в търговската дейност законът не е задал критерий за количество на използването, преценява се дали то е достатъчно да създаде пазарен дял за стоката е марката. В тази връзка от значение е и продължителността и интензивността на използването. В случая административният орган е приел за доказано използване на процесната марка, както на вътрешния пазар, така и за износ, а фактурите, заедно с декларациите на търговците, свидетелстват за присъствие на пазара на стоките паста за зъби с марката в продължение на няколко години в относимия период, което заедно с установените количества на продадени 45200 бр. пасти за зъби е достатъчно да създаде пазарен дял за тези стоки с марка рег. № 39135.

Анализът на така установените факти сочи, че марката е реално използвана за конкретните стоки „паста за зъби“, както и за общите категории от регистрацията, които ги включват. Количеството на продажбите по представените фактури показва, че използването на марката не е било фиктивно, а в съответствие с основната й функция да гарантира произхода на стоките, за които е регистрирана. Поради обстоятелството, че търговските сделки попадат в релевантния период от 12.12.2007г. до 12.12.2012г. следва да се приеме, че използването на марката не е било преустановено за непрекъснат период от пет години, съгласно изискването на чл.19, ал.1 ЗМГО.

Като е достигнал до този извод в обжалваната част на решението, административният орган е постановил законосъобразен административен акт, който не страда от пороци, съставляващи отменителни основания по чл.146 АПК. Този извод обуславя неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

Основателна е при този изход на делото, претенцията на ответника и заинтересованата страна за присъждане на разноските по делото. Жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата в

размер на 350 лева за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.143, ал.4 АПК във вр. с чл.8, ал.2 във вр. с § 1 ДР на Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010г. по тълк. д. № 5/2009г., О. на ВАС, а на заинтересованата страна сумата в размер на 600 лева разноски по делото за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 и ал.4 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № 529/25.10.2013г. на Председателя на Патентно ведомство /ПВ/, в частта, в която на основание чл.46, ал.4 ЗМГО е отхвърлено искането за отменяне на регистрацията на марка с рег.№ 39135 „P. F.“ за стоките от клас 3: козметични средства и препарати, предназначени за зъбите; средства за почистване, блясък и избелване на зъбите; пасти за зъби; хигиенни средства за зъби; и клас 5: лечебни и профилактични пасти за зъби.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Патентно ведомство сумата в размер на 350 /триста и петдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Патентно ведомство сумата в размер на 600 /шестстотин/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

Административен съдия: